

LOV og EVANGELIUM

Nr. 7

SEPTEMBER 2001

37. årgang

Vår Guds ord står fast til evig tid (Jes 40:8)

av Gunner Jensen, Sverige

Guds ord er et evig ord. Det står fast gjennom alle tider; det rokkes ikke. Jesus sa det selv: «Skriften kan ikke gjøres ugyldig.»

(Joh.10:35)

I alle tider har mennesker kjempet mot Herrens ord, foraktet, forkastet og forsøkt å gjøre det til intet. Et eksempel på dette finner vi i Jeremia kapittel 36, der det berettes om skriveren Baruk som leser opp Herrens ord som han hadde skrevet ned etter profeten Jeremia's diktat. Baruk leser opp Guds ord for folket og deretter leser en mann ved navn Jehudi Herrens ord for kongen. Men hva gjør kong Jojakim? Bøyer han sig for Herrens ord og tar imot det i ydmyk tro? Nei, han skjærer skriftrullen i stykker og kaster den på ilden.

«Da sendte kongen Jehudi av sted for å hente rullen, og han hentet den fra statsskriveren Elisamas rom. Jehudi leste den opp for kongen og alle høvdingene som stod hos kongen. Kongen satt i vinter-

huset, for det var den niende måned, og det brant ild i et fyrfat foran ham. Hver gang Jehudi hadde lest opp tre eller fire blad, skar kongen dem av med en pennekniv og kastet dem på ilden i fyrfatet, til hele rullen var oppbrent av ilden i fyrfatet. Og de var ikke forferdet og de sønderrev ikke sine klær, verken kongen eller noen av hans tjenere som hørte alle disse ord.» (Jer 36:21-24)

Jojakim vil ha bort Herrens ord, og han tror seg å ha makt til fullstendig å kunne tilintetgjøre det. Hvilken forferdelig forakt for Guds ord!

Men nettopp slik handler mennesker også i dag. Gjennom likegyldighet og forakt for Herrens ord, gjennom den farlige bibelkritikken forsøker mennesker ennå i dag det samme: Å få bort Herrens ord, å tilintetgjøre det, å påvise feil i det, å skjære det i stykker.

Men det er forgjeves. For Guds ord forblir i evighet! Guds ord er

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheim-sund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

sannhet! Aldri har det lyktes noen å påvise en eneste feil i Guds eget ufeilbare ord.

Herren verner selv om sitt ord. Det ser vi også av beretningen i Jer 36: «Etter at kongen hadde brent opp rullen med de ord Baruk hadde skrevet etter Jeremia's diktat, kom Herrens ord til Jeremia: Ta deg en annen rull og skriv i den de samme ord, de som stod i den forrige rullen, som Judas konge Jojakim brente opp! (Jer 36:27-28)

Slik verner Herren selv om sitt ord. Guds ord står fast! Det er og forblir en evig gjeldende sannhet! Og Herrens ord har enn i dag samme makt til å skape den frelsende tro i synderes hjerter, den tro som har sitt alt i Kristus og hans fullbrakte frelsesverk.

Tenk så godt det er at vi ikke behøver å uttenke noe eget budskap å bære fram for mennesker, men at vi kan bære fram Herrens eget ufeilbare ord – spre ut det Ord som forblir i all evighet – i forkynnelse og gjennom litteratur. Aldri skal det vende tomt tilbake.

*Guds ord består til evig tid,
I livet og i döden,
Guds ord ger varning, tröst og frid,
Guds ord ger fröjd i nöden.
Guds ord er i all strid og sorg
En fridfull hamn, en säker borg,
Består i alle öden.*

(A. J. Bäck)
(Til norsk ved je)

Du må prioritere Ordet!

Av C. O. Rosenius

Du må prioritere Ordet høyere enn hva du har gjort. Du må finne tid enten dag eller natt. For ett er nødvendig!

Guds ord burde skrives med ildskift i hvert eneste hjerte, og likevel være for svakt forkynt. For hvem har egentlig klart for seg at det er *forsømmelsen av Guds ord* som er den egentlige årsaken til all åndelig elendighet i verden, all svikt i kirkene og hos kirkens enkelte medlemmer. Og at det er *den flittige og rette bruk av Guds ord* som er grunnlaget for alt åndelig godt i verden.

(...)

Skal Guds ord få varme opp hjertet, må det tas imot i en stille og åpen ånd. Det hindres av det Jesus kaller «*tornene som kveler den gode sæden*». Det er blant annet rikdommens bedrag og timelige bekymringer, kjødelig treghet og alt det vi er opptatt med. Som alt sammen nå er blitt viktigere for det bedratte hjertet, enn det som har med himmelen å gjøre. (...)

Du sier kanskje at du på grunn av

alle dine gjøremål ikke har tid til å ofre en eneste av døgnets tjuefire timer til å ta deg mat for din sjel. Men verden ville fremdels stå om Gud la deg syk et helt år! (...)

Slik kan vi se mangt et svakt nådebarn, ofte tungt belastet av en hard natur, og i tillegg ensom i vanskelige omgivelser; altså som lam midt iblant ulver. Men i stille fryd ser vi dem bevart – utelukkende ved Jesus som vår trofaste hyrde –, og til og med merkbart vokse. Bare fordi de har holdt seg flittig i Ordet.

Vil du eie det evige liv, må du altså sørge for at ditt åndelige liv får føde!

Har du ikke tid til Guds ord så mye som du virkelig trenger, så må du ta deg tid. Hele livet er tross alt en prioritering. Du må prioritere Ordet høyere enn hva du har gjort. Du må finne tid enten dag eller natt. For *ett er nødvendig!*

Dersom du bare slår fast at dette kan du ikke, så kan vi også bare slå fast at da blir du heller ikke frelst. Da må du bare slutte med å tenke på himmelen.

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, september 2001:

Vår Guds ord står fast til evig tid. Av Gunner Jensen, Sverige	side 1
Du må prioritere Ordet! Av C. O. Rosenius	side 3
Gullkjeder med sølvprikker. Av Olaf Klavenæs	side 5
Virkelig fri. Av Øivind Andersen	side 8
En forvirret tid - men Gud er ennå på tronen! Av Immanuel Fuglsang	side 13
Hva sier Bibelen om samboerskap, skilsmisse og gjengifte? Av Dag Rune Lid	side 16
Respekt for Herrens dag	side 19
Møtevirksomhet i Lekmannsmisjonen høsten 2001	side 20

Skulle du derimot helt bli fratatt Guds ord, f.eks. i et fengsel, da vil nok Gud holde ditt nådeliv oppe. Men ikke der hvor du har tilgang til Ordet, og din bruk av det bare avhenger av din egen prioritering – hva du vurderer høyest av alt du er opptatt med!

Å, som vi, alle levende kristne, som jo da er de rette sjelesørgere, må oppmuntre og formane menneskene til å bruke Guds ord! Du gjør selvsagt en god gjerning når du metter en sulten og fattig sjel. Men du gjør hundre ganger mer godt om du setter det samme menneske i stand til i hele sin levetid selv å skaffe seg og nyte godt av sitt daglige brød. Dette gjør den som lærer menneskene å selv bruke Guds ord.

(...)

La Kristi ord bo rikelig i dere! (Kol 3:16) For mange er denne formaning ikke et tvingende bud, bare et kjærte privilegium. Slik er det virkelig der livet i Kristus er frisk og varmt. Det finnes, Gud skje lov, ennå et slikt folk her på jord. Men for andre er samme formaning et tyngende påbud som de aldri tenker å leve etter. Og atter andre rett og slett hater en slik formaning.

Dette er altså et skriftsted som prøver og avkler oss uten at vi selv oppdager det. Et emne hvor mange hjerters tanker skal bli åpenbart.

(...)

Men når vi så erkjenner at Kristi ord virkelig skal bo rikelig blant oss; at dette er det sanne «universalmidlet» mot alt åndelig ondt, både hos den enkelte kristne og i deres forsamlinger; når vi vet hvor stor velsignelse det ville være såvel for hver enkelt kristen som for all deres omgivelse, – om Kristi ord bodde rikelig blant dem – ; og på den andre side hvor stort tap og skade det er

der dette ikke skjer; og når vi så skal tale over dette emne, – blir en lett nedslått og redd. En kjenner at det finnes ikke sterke nok ord, og ingen åpne nok hjerter for et budskap av så stor betydning.

(...)

Det er nødvendig for både vårt åndelige og evige vel at vi alltid vokser i nåde og kjennskap til Kristus.

Vi må derfor aldri forsømme Ordet. Vi må lese, tale, synge og innbyrdes lære og formane hverandre. Og slik holde ved like og utbre den hellige illden. For ellers går det som Jesus sa til menigheten i Efesus, at hvis de ikke vendte tilbake til sin første kjærlighet, ville han flytte lysestaken bort fra dem, Åp 2:4-5.

Det er altså ingen *frivillig* sak, som vi kan gjøre med som det passer oss, og likevel beholde livet. Hvis vi ikke vil fullende i kjød og den evige død, er vi hele tiden nødt til å holde vårt åndelige liv oppe med hver dag å ta til oss av Guds ord.

Når apostelen sier: «La Guds ord bo rikelig blant dere», skal det ikke bare få overnatte som gjest på en kort visitt. Det skal alltid bo og regjere i vårt hjerte. Selv om du ikke har så mye tid til å høre og lese det, kan du i alle fall tenke på det, tale eller synge noe om Guds ord.

(...)

Vi skal også ha klart for oss at Luther sier: «En kristen har ikke bare rett og makt til å lære Guds ord, men er også skyldig til å gjøre det, hvis ikke hans sjel skal gå fortapt og komme i unåde hos Gud.

Rosenius om Ordet i boken
«*I Åndens helliggjørelse*»
utgitt på Arven forlag

Gullkjeder med sølvprikker

Av Olaf Klavenæs

Gullkjeder vil vi lage til deg med sølvprikker på.

Høys 1:11

Gud vil selv smykke sin brud, det kommer klart fram i Bibelen. Også Salomos høysang er et mektig vitnesbyrd om dette. Det kommer igjen og igjen fram at Gud skal ha all ære når det gjelder prydelser av bruden og den underlige vei han fører henne gjennom en ond og farlig verden for til slutt å ta henne inn til en evig salighet.

Vi vil lage til deg

Her kommer det fram en treenig Gud. Vi ser den samme treenighet da Gud skapte mennesket i sitt bilde: «La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse.» (1M 1:26) videre leser vi hos profeten Jesaja: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» (Jes 6:8)

Det er mange som ikke vil høre om en treenig Gud. Herren er én, det er sant. Men det er også sant at Herren er én samtidig som han er tre personer. Faderen sier «jeg», Sønnen sier «jeg» og Ånden sier «jeg». Det er likevel ikke tre guder, men Gud er én!

Det går over vår forstand. Men hvis vi kunne forstå Gud, ville vi hatt en Gud som ikke kunne frelse oss. For frelsen er uforståelig, men den er likevel sann, – ja Gud være

takk som frelser oss uforskyldt av nåde for sin egen skyld!

Vi leser om Jesu dåp i Matt 3:16-17 at døperen Johannes ser at himlen åpnet seg over Jesus, den som ble stengt ved syndefallet: «Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg for ham, og han så Guds Ånd stige ned som en due og komme over ham. Og se, det lød en røst fra himmelen: Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag.» Her ser vi tydelig at det er en treenig Gud: Sønnen ser vi, Røsten hører vi og Den Hellige Ånd ser vi åpenbart i en dues skikkelse.

Gull er bilde på troen

Da Abraham sendte sin tjener for å hente en brud til Isak, sendte han med smykker til å pryde henne med: «Da så kamelene var ferdige med å drikke, tok mannen fram en gullring som veide en halv sekel, og to armbånd av gull som veide ti sekel, og la dem om armene hennes.» (1M 24:22) Ja, bruden skal ha sin prakt fra brudgommen.

Når Peter skriver om troen sammenligner han den med gull: «...for at deres prøvede tro, som er langt mer kostbar enn det forgjengelige gull – som jo lutres ved ild – skal finnes til lov og pris og ære ved Jesu Kristi åpenbarelse.» (1Pet 1:7)

Menigheten i Laodikea sa: «Jeg er rik,» men den manglet alt, og får det råd fra Rådgiveren, – han som visste alt om dem: «så råder jeg deg at du kjøper av meg: Gull, lutret i ild, for at du kan bli rik...» (Åp 3:18) Rådgiveren stod utenfor døren og rådet dem til å kjøpe gull, glødet i ild. Gullet renses i ild. Vi må også renses, og det sørger Herren selv for. (3M 16:34, Heb 9:7)

«Han skal sitte og smelte og rense sølvet. Han skal rense Levis barn, lutre dem som sølv og gull. Og de skal bære fram for Herren offergaver i rettferdighet.» (Mal 3:3)

Gud deler ikke ære med noen annen. Det sier han klart gjennom profeten Jesaja: «Se, jeg renses deg, men ikke som sølv. Jeg prøver deg i lidelsens ovn. For min skyld, for min skyld gjør jeg det. For hvordan skulle jeg kunne la mitt navn bli vanhelliget? Og min ære gir jeg ikke til noen annen.» (Jes 48:10-11)

Sølv er et bilde på Guds ord

La oss se på noen skriftsteder:

«Din munns lov er bedre for meg enn tusen stykker gull og sølv.» (Sal 119:72) Guds ord er i sannhet bedre enn alt jordisk sølv og gull! «Herrens ord er rene ord, likesom sølv som er lutret i en smeltedigel i jorden – sju ganger renses.» (Sal 12:7)

Under et bilde av en pike som er funnet i den største elendighet, vi-

ser Gud oss hos profeten Esekiel 16:1-14 hvordan Herren pryder sin brud: «Ditt navn kom ut blant folkene på grunn av din skjønnhet. For den var fullkommen på grunn av de herlige prydelser som jeg hadde kledd deg i, sier Herren Herren.» (v.14) Bruden er renses i blodet, brudgommenes eget blod! Derfor er brudens prakt så herlig! Det er den prakt hun er ikledd av brudgommen, ja den alene som er inngangsbilletten til himmelen.

Bruden stråler i sin prakt

I Høys 6:10 spørres det: «Hvem er hun som stråler fram som morgenrøden, fager som månen, ren som solen, skremmende som hærskarer med sine banner?»

Det er den synder som er renses i Jesu dyrebare blod. Brorson har sett inn i dette når han skriver:

O de sjele, De alene, Som med Jesus seg forene, Deres herlighet er stor, Som fra verdens lyst fordrevne Ere ett med Jesus blevne At de i hans hjerte bor.

Hvem kan deres høyhet skatte Skjønt de synes her forlatte? Det går over all forstand! Alle himle er for ringe For den sjel hvis bryst og bringe Kjenner livets konges brann.

Det er fint å lese slike gamle salmer. Mange av dem vitner om kors og plager, som Brorson fikk erfare. Men gjennom motgang og

lidelse fikk han se inn i den sanne glede som venter alle dem som blir tro inntil enden.

En mild og stille ånd

Gud selv vil smykke bruden, det er en evig sannhet! Men når apostelen Peter skriver om pryde, så skriver han slik til deg og meg som lever i troen på Jesus: «Deres pryde skal ikke være den utvortes – hårfletninger og påhengte gullsmykker eller fine klær, men hjertets skjulte menneske, med den uforgjengelige pryde – en mild og stille ånd, som er dyrebar for Gud.» (1Pet 3:3-4) Dette er noe å tenke på for oss som kaller oss kristne. En saktmodig og stille ånd er kostelig for Gud.

Det en sitter tilbake med når en ser litt inn i hva Høys 1:11 viser, er en takk for frelsen: «*Takk at du bar mine synder...*» Tenk at han bar dine! Tenk at du skal få synge:

«*Ren og rettferdig, himmelen verdig Er jeg i verdens frelser alt nu. Ordet forkynner at mine synder Kommer han aldri mer i hu. Å, jeg er frelst og salig fordi Sønnen har gjort meg virkelig fri, Fri i fra nøden, dommen og døden, Amen, halleluja.*»

Evangeliet er et mektig ord

Professor Odland har, fritt sitert, sagt at overalt hvor Ordet om Jesus forkynnes, legger Den Hellige Ånd Ordet inn i hjertet. Og så sant det ikke avvises i vantro, kommer

det til å frelse den som hører det.

En dag henter brudgommen bruden. Den dagen kommer overraskende på mange og mennesker skal beve ved synet av Menneskesønnens tegn. Du er vel med i den flokken som skal prise Lammet i all evighet?

Det er tomt å leve uten Gud, og det blir forferdelig å møte den hellige Gud uten å ha Jesus som sin frelser!

Lykkelig er du som vet med deg selv at du ikke har noe annet enn det Jonas Pettersen har skrevet så fint:

Meg til frelse jeg intet vet Uten deg Guds lam. Ene i din rettferdighet Skjules all min skam.

Helt tildekket i dine sår Hvorfra blodet fløt, Frelst av nåde jeg salig står Midt i all min nød.

Når jeg engang skal gå herfra Over dødens flod, La da lyset fra Golgata Stråle meg i mot!

Når lyset fra Golgata stråler i mot synderen, er døden ikke lenger noen død, for i dette lyset ser den døende synderen selve Livet! Da ser han ham som sier «Gullkjeder vil vi lage til deg med sølvprikker på,» da får han hvile i brudgommens armer! Da får han hviske til sin venn: «Takk, Jesus for at du smykket meg med dine smykker!»

LSE

Virkelig fri

Av Øivind Andersen

Vi gjengir her et redigert utdrag av en tale av Øivind Andersen over Joh 8:31-45.

Jesus sa da til de jøder som var kommet til tro på Ham: Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler, og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere. De svarte Ham: Vi er Abrahams ætt og har aldri vært noens treller; hvorledes kan da du si: Dere skal bli fri? Jesus svarte dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hver den som gjør synd, er syndens trell. Men trelle blir ikke i huset til evig tid; sønnen blir der til evig tid. Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.

Joh 8:31-36.

«Jesus sa til de jøder som var kommet til tro på Ham,» står det. Adressen er meget tydelig. Disse jøder anerkjente Jesus og ville tro på ham. På den måten skilte de seg meget ut fra jødene i sin alminnelighet, men de var ikke kommet igjennom til frigjort liv i Gud.

Jesus taler med andre ord til mennesker som bekjenner sin tro på Jesus, men som ikke er kommet igjennom til liv i Gud. Dem har det alltid vært mange av, både i dag og på Jesu tid. Dette er nok den største vanskelighet for Guds rike; – alle de som bekjenner seg til Jesus uten å være kommet igjennom til liv i Gud.

Jeg taler nok til slike her i kveld; vi møter dem over alt. Mange av dem er ivrige i tjenesten og er ikke det minste redde for å bekjenne at de vil tro på Jesus. De vil gjerne evangeliisere. De står på gatehjørner, deler ut traktater; samler folk til møter og mye annet. Men når det kommer til stykket, er de ikke frelst; de har ikke selv liv i Gud. Jeg har møtt mange av dem, og jeg har en trang i mitt hjerte, som jeg har fått av Gud: Tenk om jeg kunne få hjelpe noen av dem!

Hva har Jesus å si til slike? Ikke et bebreidende ord, ikke anklage, ikke dom, ingen trussel, *bare tilsagn og løfter.*

Jesus kommer med budskap om en gave, noe *han* vil gi, noe *han* vil gjøre, noe *han* vil hjelpe oss med, – uten å kreve vederlag eller stille betingelser.

«*Dersom dere blir i mitt ord,*» sier Jesus i teksten (v.31). Det kan også uttrykkes: «*Dersom dere blir værende i mitt ord.*»

Det er ikke småting Jesus sier om seg selv! Han sier at *han er Gud*, kommet fra Gud. «For dersom dere ikke tror at *jeg er den jeg er*, skal dere dø i deres synder.» (Joh 8:24) Jesus sier om seg selv: **Jeg er den jeg er!** Det er Guds navn; det var det Gud sa til Moses. Med det gir Jesus seg ut for å være den som talte med Moses; det var *han* som gav loven. **Han** er kommet i kjød og blitt men-

neske.

Folket hadde ikke fattet denne tale, men Jesus hadde sagt at han er kommet for å sone deres synder med sitt blod, for å frelse dem. Dette hadde de hørt. Og så sier Han: «Dersom dere blir værende i mitt ord». Det samme sier han i dag. Da er du i sannhet en Jesu disippel (v.31), og du skal komme til å kjenne og oppleve sannheten (v.32). Det betyr ikke bare at du skal få se hvem du er – det får du nok se –, men sannheten betyr: *Guds åpenbaring til frelse*. Du skal få oppleve å se Jesus! Det er Jesus som er sannheten.

Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet!» (Joh 14:6) Den som kjenner Jesus, kjenner sannheten, og den som får kjenne sannheten, får kjenne Jesus. Til Filip bruker Jesus så stort ord: «Den som har sett meg, har sett Faderen.» (Joh 14:9) Han gjør seg selv til Gud, fordi han er Gud.

Dette kunne ikke jødene skjønne, men det var dette Jesus hadde sagt og stadig vekk sier om seg selv. *Det er dette han ber deg og meg om å bli værende i*, og så hører du hva han lover.

Har du noen gang for alvor prøvd å bli værende i Jesu ord? Har du noen gang for alvor blitt stille for hvem Jesus er? Eller har du vært mer opptatt av hva du skal gjøre som kristen, opptatt av dine opplevelser osv.?

En skulle tro at et slikt budskap, skulle en føre til jubel og glede. Det er jo virkelig håp for den mest håpløse, Det er åpnet en veg for alle uten

unntak. Her kan du ikke protestere og si at du er så forferdelig en synders og har stelt deg ille. Du har stelt deg mye verre enn du vet! Det var derfor Jesus kom, kjære venn!

Ja, en skulle tro at folk måtte juble, men hva skjer? Dette budskapet kunne de ikke tåle! De sier «Vi er Abrahams ætt og har aldri vært trel-ler under noen! Hvordan kan du da si: Dere skal bli fri?» (v.33) Husk på at disse mennesker som Jesus taler til er meget religiøse og moralsk høyverdige mennesker.

Da evangeliet gikk opp for mitt hjerte etter at jeg hadde gått i tre år og skulle omvende meg, og til slutt måtte gi opp alt håp, da fikk jeg **se**. For første gang i mitt liv fikk jeg **virkelig se evangeliet**. Jeg fikk se hva jeg hadde visst hele mitt liv, og jeg ble fylt med takk.

Jeg gledet meg til å komme og fortelle dette i foreningen hvor jeg var sekretær. Jeg hadde et budskap å komme med, og jeg visste at det var med mange av dem som det var med meg: De var ikke kommet igjennom. Så skulle jeg fortelle dem dette.

Hva skjedde? De ble rasende! Vet du hva de sa? «Er ikke vi kristne?» sa de. Akkurat det sier de i dag også. I dag sier de ikke: «Vi er av Abrahams ætt,» men de sier: «Er ikke vi døpt? Er ikke vi kristne? Har ikke vi bøyd oss i en vekkelse? Var ikke vi på teltmøte? Gikk ikke vi fram og ga tilkjenne at vi overga oss til Gud? Er ikke vi med i foreningen, i

misjonen? osv. Hvordan kan du komme til oss og si at du skal bli fri?» Historien gjentar seg.

Jesus sa: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hver den som gjør synd er syndens trell.» (v.34) Da tenker ikke Jesus på dem som lever et umoralsk liv akkurat – han tenker nok på dem også – men Han tenker på at et menneske som er i overensstemmelse med sin egen natur ikke kan gjøre noe annet enn det som er medfødt. Om et naturlig menneske prøver å leve som en kristen, prøver å innrette seg etter Guds ords formaninger, så blir han ikke noe annet enn det han er. Her har jeg en illustrasjon: Om du dresserer en ape til å oppføre seg som et menneske, så blir ikke apen et menneske.

Nei, *et menneske blir ikke noe annet enn det han er! Det må komme et nytt liv inn i mennesket før det kan bli noe nytt!* Han må bli fri, som Jesus sier i ordet her, ellers kan han ikke gjøre noe annet enn det han er.

Jesus sier: «Hver den som gjør synd er syndens trell.» (v.34) Trelle – den som prøver å leve som en kristen uten å være det – blir ikke i huset til evig tid. Her i tiden ferdes han i Guds hus, som er de troendes menighet. Sønnen med liten s (de frigjorte Guds barn), blir i huset til evig tid. «Får da Sønnen (med stor S, Jesus) frigjort dere, da blir dere virkelig fri.» (v.36)

(...)

Jesus sier at hans ord er *et budskap som gjør oss mennesker fri*, så

sant vi blir værende i det. Hva er det egentlig for et budskap? Jeg har nevnt at det er et budskap om at *Jesus er Gud*. Mennesket Jesus Kristus, er altså Gud. Når du ser Jesus, da ser du Gud. Når du hører Jesus, da hører du Gud. Når du har Jesus, da har du Gud. Den som har Jesus Kristus, han har selve sannheten. Jesus Kristus tok bort våre synder på Golgata kors. Han bar våre synder på sitt legeme på treet. Ved hans sår er dere legt. Det sier Guds ord.

Guds sønn har gjort meg fri!

Det var det jeg fikk se, og nå må du høre hva jeg sier: Guds Sønn **har** gjort meg fri. Det var ikke noe han *skulle gjøre*. Det var ikke noe som skulle skje inni meg, slik jeg hadde gått og ventet på i nesten tre år, uten at ting skjedde, annet enn det som galt var, så langt jeg kunne se.

Men så fikk jeg se at det var jo gjort for 2000 år siden. *Da gjorde Guds Sønn meg fri! På korset!* Det er stor forskjell på å vente på noe Jesus skal gjøre i hjertet og på å tro noe som er fullført og fullbrakt, – meget stor forskjell!

Det kom så for meg noe som hendte tirsdag i den stille uke i 1937. Jeg satt hos en av mine venner i Luster i Sogn og spiste frokost, da det kom telefon fra sanatoriet: «Kom med en gang, det er en som ligger for døden; vi sender en bil og henter deg.» Det var en troende søster som sendte bud på meg. Da jeg kom inn, var det tydelig at hun ikke hadde lenge igjen.

«Jeg tør ikke dø. Jeg kan ikke dø. Jeg må ikke dø!» «Hvorfor ikke det?» Det kom ikke noe egentlig svar. Jeg sa: «Jeg vet det. Jeg vet hvorfor du ikke kan dø: Du kan ikke gjøre regnskap for Gud! Er ikke det sant?» «Jo, jo!»

«Nå skal du høre på meg og ikke tenke på noe. Du har bare trettet meg med dine synder og voldt meg møye med dine misgjerninger, og det vet du er sant.» Da kom det et stønn: «Åh, ja!» «Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu. Det har Jesus gjort, det er ferdig!» «Å, si det en gang til!» Jeg sa det en gang til, og to ganger og ti ganger, og jeg sa til den troende søster som hadde bedt meg komme: Her er det ikke noen tid å spille! Les dette ordet og ikke noe annet, og fortell: **Guds sønn har gjort oss fri!**

Mot all formodning kom hun seg litt da det led mot kvelden. Neste dag var hun såpass at hun kunne snakke litt mer, og så vitnet hun for sine pårørende: «Jeg er frelst! Jesus har gjort meg fri! Det er jo fullbrakt, det er jo ferdig!» Skjærtorsdag morgen gikk hun hjem til Jesus.

Tenk om jeg hadde sagt til henne: «Jo da, Jesus han kan frelse deg, han.» Hva hadde skjedd da? Jeg tør ikke tenke på hva som hadde skjedd; hun hadde ikke blitt frelst.

Jeg vil spørre dere – kjære venner – hvis jeg taler til noen som forkynner Guds ord: Hvorfor sier man til

mennesker at Jesus kan frelse deg her i kveld? Hvorfor sier man det? Hvorfor sier vi ikke: Jesus har gjort deg fri for 2000 år siden? Det er det du skal sette din lit til. Det er et annet budskap, det! Det er ikke noe evangelium å komme til menneskene med at Jesus kan frelse deg i kveld. Det er nok av dem som har gått i årevis med det, og de er akkurat like langt. Men det er ikke det Jesus ber oss om. Han ber oss om å bli værende *i det som Han sier!*

Jeg er redd for at djevelen er ute for å lure oss, og for å få oss til å forkynne noe som ligner evangeliet veldig, men ikke er det. Det er ikke noe som er så farlig som det som akkurat ligner noe, men ikke er det rette.

Nå vil jeg forkynne deg i Jesu navn: **Guds sønn har gjort deg fri!**

Det var det som skjedde på korset! Det er det du skal bli værende i. Du skal ikke vente på noe som skal skje inni deg. Du skal ikke vente på noen opplevelse som kommer dalende ned fra himmelen. **Du er fri ved å sette din lit til at Jesus har gjort deg fri!**

Vognmann Hansen i Trondheim ropte tvers over Kongens gate til en av sine forhenværende svirebrødre og spurte om han var frelst. «Jeg må vel se til å få det i orden snart,» svarte han. «Nei, gutt, det nytter ikke det. Det er gjort for 2000 år siden det, far, så det nytter ikke,» sa han. Jeg kjente vognmann Hansen, og jeg kjente han som dette ble sagt til, og han fortalte at da det led ut på dagen, så

gikk det opp for ham: «Dette skjedde for 2000 år siden det, far!»

Du kan ikke gjøre noen ting. Du kan ikke bli noe annet enn det du er. Men nå skal du høre at dette som du kjenner nå – dette forskrekkelige hjertet ditt – denne motstanden mot Gud som du går med inni deg, all denne forferdelige urenheten og verderstyggeligheten du bærer på, og lyster som er slik at du kan ikke si det høyt, din egoisme, din selvhevdelse og æresyke, for ikke å snakke om alt det fusk og fanteri og uærlighet og hykleri som er i deg, og det vet du om, – fra alt dette som lever i ditt hjerte i dag ble du kjøpt fri for 2000 år siden! Hører du det? Vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, sier Guds ord; og Paulus sier: En er død for alle, *derfor* er de alle døde. Apostelen vitner: «Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv...» (Gal 2:20)

Ta imot dette og hør det, for det er dette du skal bli værende i! Alt hva du er, hva du kjenner og føler; alt hva du har gjort og tenkt og ment og følt og opplevd, for ikke å tale om alt hva du har forsømt, det som du burde ha gjort, men ikke har gjort: **Jesus har kjøpt deg fri!**

Det er det du skal få møte Gud med på dommens dag. Det står om dem som blir i dette: «Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.» (Rom 8:1) Dette er Guds ord. Dette er evangeliet.

Evangeliet er budskapet om en fullbrakt frelse, ikke om en frelse som skal skje en gang i framtiden,

eller i våre hjerters opplevelser. Du kan skjønne at når du begynner å stole på dette, så vil hele tilværelsen bli ny. Da skjønner man hva Jesus mente når han sa: «Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.» Ja, i sannhet! Man får aldri høre nok om denne frigjøring når du først har fått se den og høre den.

Vil du ta i mot dette – ikke fra meg – men fra Jesus? Det var derfor Guds Sønn ble menneske! Det var derfor Jesus kom! Guds Sønn har gjort deg fri!

Hva tror du vi har den dagen vi skal gå ut av denne verden? Jeg besøkte vår venn Lars Berg i sommer; han fikk hjemlov senere. Det var en opplevelse. Vet du hva han lå og sang?

«Mitt hjerte i meg ler Når jeg min grav beser. Min død er fergemann Til livets vakre land.»

Slik gikk han ut av verden. Naboene kom til ham og overga seg til Gud på hans dødsleie. Han hadde ikke tenkt å gjøre noe eller si noe, men han var et eksempel på at når det ene nødvendige inntar hjertet, så blir en et vitne. Og så begynner en å vitne om Jesus uten å tenke på det.

Han vitnet om Jesus helt til han sluknet. Hvordan kunne det ha seg? Jo, salmen begynner med det: *Guds Sønn har gjort meg fri.*

Ære være Jesus, Guds sønn! Amen.

(Talen er tidligere gjengitt i sin helhet i L&E nr. 10/85 og 6/94)

En forvirret tid - men Gud er ennå på tronen!

Av Immanuel Fuglsang, Danmark

Gjennom lengre tid har jeg følt meg tilskyndet til å skrive ned noen av de tanker og overveielser som på en særlig måte har opptatt meg gjennom flere år: Hvordan skal det gå med den kristne virksomheten i Danmark i fremtiden, – på mitt hjemsted Herning – og i den bevegelse som mitt åndelige tilhører?

Med tanke på hva Jesus har sagt om den siste tid før han kommer til syne på himmelens skyer, er det grunn til å gi nøye akt på hva som rører seg i tiden. I den forbindelse vil jeg først nevne tre utsagn av Jesus:

Matt 24:10-13: «Mange skal da falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre. Mange falske profeter skal stå fram, og de skal forføre mange. Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst!»

Matt 24:37-39: «Og som Noahs dager var, slik skal Menneskesønnens komme være. For likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og gav til ekte, helt til den dag da Noah gikk inn i arken, og de visste ikke av det før vannflommen kom og tok dem alle, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.»

Luk 21:34-36: «Men ta dere i vare, så ikke deres hjerte tynges av rus og svir og timelige bekymringer, så den dagen skulle komme uventet over dere som en snare. For den skal komme over alle dem som bor over hele jorden. Men våk hver tid og stund, og be at dere må bli aktet verdige til å unnfly alt dette som skal komme, og til å bli stående for Menneskesønnen.»

Gi akt på Bibelen!

Med så klare ord av vår kjære Herre og Frelser, behøver vi ikke være i tvil. Forvirringen skal bli stor! Og mange forskjellige røster vil komme til å lyde. Da er det svært viktig at vi først og fremst gir akt på hva **Skriften – Bibelen** – sier! Derfor skal det som bringes frem av såkalt nytenkning i tiden, nøye etterprøves i lyset av Guds ord! «Om noen taler, han tale som Guds ord.» (1Pet 4:11a)

Det er imidlertid viktig å være oppmerksom på at vi ikke er herrer over hverandres tro. I stedet må vi tjene hverandre i kjærlighet. Og det er min bønn at disse linjer må være til hjelp både for meg som skriver dem og for deg som leser dem.

Guds redskap

Jeg vil gjerne i denne sammenheng sitere noe fra Det gamle testa-

mente som jeg tror vi kan lære meget av, også med tanke på den aktuelle situasjonen: I Esek 22:30 sier Gud Herren: «Jeg lette blant dem etter en mann som ville mure opp en mur og stille seg i gapet for mitt åsyn til vern for landet, så jeg ikke skulle ødelegge det. Men jeg fant ingen.»

Da Herrens profet Elias skulle tre frem for den meget ugudelige Kong Akab med et domsbudskab, beskrev Elias sig selv slik (1Kong 17:1): «Så sant Herren, Israels Gud, lever, han for hvis åsyn jeg står...» (dansk overs.) I de følgende tre kapitler leser vi at Elias ble et mektig redskap i Guds hånd. Men det var ikke fordi Elias selv var mektig; tvert imot var han helt avhengig av den levende Gud som han var i tjeneste hos. Og det innebar både en ytre og indre kamp for Elias med mange prøvelser og anfektelser.

På et tidspunkt beklagde Elias sin nød til Gud slik (1Kong 19:14): «Jeg har vært nidkjær for Herren, hærska-
renes Gud. For Israels barn har forlatt din pakt. Dine alter har de revet ned, og dine profeter har de drept med sverd. Jeg er alene tilbake, og meg står de etter livet.» Jo, det var i sannhet kampfullt å være et sendebud for Herren – også for Elias, selv om han «stod for Herrens åsyn» – ja, vel nettopp derfor, da han ved dette kom til å tale sin samtid og makthaverne direkte imot.

Vår tid ligner Elias' samtid

Mon ikke du og jeg også til tider

kan ha en følelse av at vår tid ligner Elias' samtid? Da vil jeg gjerne oppmuntre deg med et ord fra Herren til Elias (1Kong 19:18): «Men jeg vil la sju tusen bli tilbake i Israel, alle som ikke har bøyd kne for Ba'al, og alle som ikke har kysset ham med sin munn.» Elias skulle altså ikke stå alene i kampen. Der var et hellig samfunn han kunne styrkes og oppmuntres sammen med. Det er også veien fram for oss i dag. La oss finne sammen i bønn og forbønn for vårt land og folk, ja for den forsamling hvor vi har møtt så mye godt gjennom forkynnelsen av Guds ord som lever og blir. Gud er ennå på tronen, og det er ikke for sent å be om vekelse og om å bli bevart i troen på Jesus, så vi kan nå troens mål som er sjelens frelse. (1Pet 1:9)

Selv om det kan se mørkt ut på mange måter, så er det fremdeles sant at «Guds Ord er en lykt for min fot og et lys på min sti.» (Sal 119:105) Derfor har vi stor grunn til å oppmuntre og tilskynde hverandre til å gjøre som det står i Kol 3:16a: «La Kristi ord bo rikelig blant dere.» Det vil nemlig bære frukt, slik som det går fram av fortsettelsen i samme vers: «...så dere lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser og synger med takknemlighet i deres hjerter for Gud.» Foran i sangboken «*Åndelige sange og salmer*», utgitt av Luthersk Misjonsforening i Danmark, står nettopp de ovennevnte vers fra Kol 3:16 sitert.

Det evige livs håp

I naturlig tilknytning til dette, vil jeg avslutte med å sitere tre sammenhenger i Bibelen, som hver på sin måte uttrykker forfatterens takknemlighet for Guds gode omsorg og for det evige livs håp. Og tenk, du og jeg får lov å bruke dem som vår personlige takk og lovsang til Gud!

2Sam 22:17-20: «Han rakte sin hånd ut fra det høye, han grep meg, han drog meg opp av dype vann. Han fridde meg ut fra min sterke fiende, fra dem som hatet meg, for de var for mektige for meg. De overfalt meg på min ulykkes dag, men Herren ble min støtte. Han førte meg ut i fritt rom. Han frelste meg, for han hadde behag i meg.» (Utdrag av Davids lovsang, da Gud hadde reddet ham fra alle hans fiender og fra Sauls hånd).

1Kor 15:57-58: «Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus! Derfor, mine elskede brødre, vær faste og urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren.»

2Tess 2:16-17: «Men han selv, vår Herre Jesus Kristus og Gud, vår Far, han som elsket oss og gav oss en evig trøst og et godt håp i nåde, må han trøste deres hjerter og styrke dere i all god gjerning og tale!»

(Til norsk ved je)

Bibelhelg **på Solgry Ungdoms-** **og Misjonssenter**

(Sveio v/Haugesund)

12.-14. oktober 2001

Talere: Norvald Frafjord, Godtfred Nygård og Henric Staxäng

Ledere: Olaf André Klavenæs og Ragnvald Lende

Fredag 12. oktober

kl 2000 Norvald Frafjord

Lørdag 13. oktober

kl 1000 Godtfred Nygård

kl 1130 Henric Staxäng

kl 1700 Norvald Frafjord

kl 2000 Godtfred Nygård

Søndag 14. oktober

kl 1030 Henric Staxäng

Pris kr 520,- for full pensjon.
Student-, barne- og familierabatter.

Påmelding innen 5. oktober til
Solfrid og Ragnvald Lende,
Torland, 4350 Nærbø.

Tel 51 43 34 88, mob 928 82 300

**Velkommen til
samling om
Guds ord!**

Hva sier Bibelen om samboerskap, skilsmisse og gjengifte?

Av Dag Rune Lid

Vi lever i en tid der Guds ord og bud har lite gjenklang i folket, og vi opplever at djevelen og synden får herje fritt på mange områder. Derfor opplever vi også at Bibelens tale om det livslange ekteskapet stadig får trangere kår i det norske folk. For en kristen blir likevel alltid det viktigste spørsmål: **Hva sier Guds ord?**

Skal jeg leve godt med Gud kan jeg ikke gå på akkord med hans ord. I det følgende skal vi kortfattet nevne hva Bibelen sier om disse emnene.

Samboerskap – ekteskap

I dag er samboerskap allment akseptert i folket, men Bibelen omtaler samboerskap som hor og sier at de som lever slik ikke skal arve Guds rike. Les 1Kor 6:9; 7:2 og 1Tess 4:2-5.

Gud ville mennesket vel og innstiftet det livslange ekteskapet som ramme om kjærligheten mellom mann og kvinne. Se Mark 10:7 og Ef 5:31.

Viktigheten av dette avspeiles også ved at Herren tok dette med i det 6. bud som sier «Du skal ikke bryte ekteskapet», eller som det også kan oversettes: «Du skal ikke bedrive hor».

Det finnes noen grunnleggende prinsipper som går igjen i alt som Bibelen taler om ekteskapet. Det er ting

som er uforanderlige, de hører til selve skapelsens orden. Gud understreker dette når han sier i 1M 2:24 «Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og bli hos sin hustru, og de skal være ett kjød.»

Jesus henviser også til dette når han omtaler ekteskapet i Matt 19:3 ff. Ektefellene skal være ett kjød og i fellesskap dele både gleder og sorger som dette medfører.

Bibelen setter ekteskapet inn i en sosial og juridisk sammenheng. I ordet fra 1M 2:24 står det at «mannen skal forlate sin far og sin mor». Dette betyr at han går fra en juridisk og sosial sammenheng og over i en annen, hvor det blir klart for alle at disse to ved å inngå ekteskap har dannet en ny enhet som skal vare livet ut.

Ut fra Guds ord kommer en ikke utenom en juridisk bindende bekreftelse på at ekteskap er inngått.

Bibelen har ingen oppskrift for hvordan et ekteskap skal inngås. Samfunnets ordninger for ekteskapsinngåelse er gyldige, dersom de ikke bryter med Guds ord. Det som er viktig å understreke er at ekteskapet er en juridisk forandring av livslang sivilstatus som foretas i full åpenhet og be-

kreftes av ekteparet, deres foreldre og myndighetene. For en kristen vil det være naturlig at ekteskapet også inngås under Guds ord og bønn.

Et samboerskap mangler all bibelsk begrunnelse. Det er bygget på subjektive følelser og private avgjørelser. Samboerskap er manglende vilje til å ta en avgjørelse av livslang karakter og et ønske om å leve seksuelt sammen uten å ta på seg den forpliktelse Bibelen knytter til slikt samliv.

Skilsmisse

Skilsmisse er imot Guds vilje. Jesus sier i Matt 19:4-6: «Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne, og sa: Derfor skal mannen forlate far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød? Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille.» Se også Mark 10:6-9, Luk 16:18, 1Kor 7:10-11.

Det nye testamente har to konkrete unntak hvor skilsmisse ikke er synd. Det ene unntaket finner vi i Matt 5:32 «Men jeg sier dere: Hver den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, er årsak til at hun driver hor. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, driver hor.» Det andre unntaket omtales i 1Kor 7:12-16. Her gjelder det en vantro ektefelle som krever skilsmisse dersom den andre ikke vil oppgi kristentroen. Andre unntak er ikke nevnt i NT.

Gjengifte

Bibelen taler også klart i denne sak. I Luk 16:18 står det: «Hver den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, driver hor. Og den som gifter seg med en kvinne som er skilt fra sin mann, driver hor.»

Jesu ord i Mark 10:11-12 er heller ikke til å misforstå: «Den som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, gjør seg skyldig i hor mot henne. Og dersom en kvinne skiller seg fra sin mann og gifter seg med en annen, så driver hun hor.»

Paulus skriver like klart i 1Kor 7:10-11: «Til dem som er gift, har jeg dette bud, ikke fra meg selv, men fra Herren: En kvinne skal ikke skille seg fra sin mann. Men er hun skilt fra ham, skal hun enten fortsette å leve ugift eller forlike seg med mannen. Og en mann skal ikke skille seg fra sin hustru.»

Vi merker oss at Paulus viser til et bud fra Herren. Det oppgis bare to muligheter for den fraskilte hustru: Å bli værende ugift eller å forlike seg med sin mann.

Den utbredte teorien om at den uskyldige part kan gifte seg på nytt etter en skilsmisse bygger på Matt 19:9 der Jesus sier: «Men jeg sier dere: Den som skiller seg fra sin hustru av noen annen grunn enn hor, og gifter seg med en annen, han driver hor. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, han driver hor.»

Ut fra dette mener man å ha dekning for at en mann som er skilt fra sin

hustru fordi hun har drevet hor, kan gifte seg igjen.

Men en slik tolkning bryter med de parallelle bibelversene som er sitert ovenfor. Sann bibelfortolkning har alltid hatt som ledestjerne at de klare ord må belyse de mindre klare, og i dette tilfelle er det flere klare bibelvers som går imot gjengifte.

Lær den unge

Bibelen sier i Ord 22:6: «Lær den unge den vei han skal gå! Så viker han ikke fra den når han blir gammel.»

Skriften understreker at det er viktig å lære de unge. Vi tror det i vår tid er særlig viktig i denne sammenheng, for når de konkrete situasjonene oppstår med egne barn, i familie og mellom venner, blir det langt vanskeligere å ta dette opp dersom det ikke før har vært omtalt.

Slik samfunnet er blitt avkristnet gjennom de siste 20-30 årene, har mange kjørt seg opp i svært vanskelige situasjoner menneskelig sett, og det trengs både kjærlighet, omsorg og frimodighet hos den sjelesørger som skal prøve å veilede ut fra Guds ord. En vil sannelig erfare behovet for den hjelp som Bibelen anviser i Jak 1:5 «Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den.»

Også på disse områdene i livet er det oppreisning og tilgivelse å få for den som vender om og erkjenner synd

som synd.

Gud sier så fint i Jes 1:18-19: «Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagan, skal de bli som den hvite ull.»

Men tilgivelse og nåde kan aldri benyttes som plaster på syndesår, uten oppgjør og omvendelse fra synd. I dag opplever vi at nåden brukes slik. Det er det de gamle kalte å «synde på nåden».

Nei, la oss lytte til Bibelens tale og leve slik Gud har bestemt for sitt folk. Det er forskjell på å falle i synd og å innrette sitt liv i strid med Guds ord. Da lever vi i synd!

Og glem ikke at Gud vil deg bare det beste. «Jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere framtid og håp.» (Jer 29:11) Det beste for ethvert menneske er å innrette sitt liv etter Guds bud og vilje og leve i evighetsperspektivet.

Bibeluke på Fossnes

5.-9. november 2001

**Åpen bibeluke på Bibelskolen
på Fossnes, tel. 33 36 17 70.**

Full pensjon – rimelig opphold!

Bibelundervisning ved
Lars Fossdal, Ingar Gangås, Olaf
Klavenæs og Per Bergene Holm.

Alle velkommen!

Respekt for Herrens dag

En ung engelskmann åpnet sammen med sin kone, en handelsbod i et område av de sørafrikanske kolonier hvor det tidligere hersket usedelighet og ikke ble vist respekt for Herrens dag. Han bestemte seg likevel for trofast å iaktta Herrens bud: «Du skal holde hviledagen hellig», slik at han verken solgte noe eller gjorde forretninger på den dagen. Naturligvis ble han hånet for dette av sine ugudelige omgivelser og spesielt av en liten militærstyrke som hadde sin forlegning i nærheten. To unge offiserer tenkte da ut en plan for å få ham til å falle.

Påfølgende søndag banket de på den unge kjøpmannens dør. Etter at de hadde bedt om unnskyldning for å forstyrre ham på en slik dag, og forsikret at det var et rent nødstilfelle, bad de om å få kjøpe en del varer som de nødvendigvis trengte akkurat da. Den unge kjøpmannen stod imidlertid fast. Gud bevarte ham i prøvelsens stund, og han forklarte bestemt at han på Herrens dag ikke ville sysselsette seg med forretningsgjøremål.

Med en overlegen mine sa da en av dem: «Siden du ikke vil komme oss i møte i en slik småsak, må vi vende oss til dem som ikke har

slike skrupler. Men dersom du vil oppfylle vårt ønske, kommer vi i morgen, mandag, til å sende deg en større bestilling fra vårt regiment. Men dersom du selv ikke innser din egen fordel, kan vi naturligvis ikke gjøre noe med det. Vi hadde håpet å kunne hjelpe deg, dersom du nå ville hjelpe oss.»

«Jeg kan ikke,» svarte den unge kjøpmannen med fasthet og alvor, «å lyde min Guds bestemte bud betyr for meg mer enn alt annet.»

Slik skiltes de.

Dagen derpå kom begge offiserene tilbake, og den ene sa: «Du viste stor fasthet i går. Vi kan ikke annet enn å høyakte deg. Vi kommer i dag for på vegne av regimentet å rekvirere hos deg de varer vi i går truet med å kjøpe hos en annen. Vi ville vite hva slags person du er.»

Og du, akter du på Herrens dag? Eller gjør du det som faller deg inn på Herrens hellige dag?

*Fra «Missionsbladet» (Svensk) 1954.
Gjengitt i bladet «Trosblick» nr 3/2001.
Oversatt til norsk av je.*

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Møtevirkksomhet i Lekmannsmisjonen høsten 2001

Per B. Holm:	Fogn, Sannidal, Moldova, Nærbø
Jan O. Butterud:	Askim
Jon Espeland:	Moldova, Peru
Martin Fjære:	Kvelde, Moi
Lars Fossdal:	Bygland, Soknedal, Surnadal, Snillfjord, Sverige, Askim, Sandefjord, Moi, Randa- berg
Ingar Gangås:	Dimmelsvik, Sannidal Kvelde, Norheimsund, Askim
Olaf Klavenæs:	Norheimsund, Varhaug, Tørvikbygd, Bygland
Olaf A. Klavenæs:	Askim
Godtfred Nygård: ...	Bibelhelg på Solgry, Ø.Hedrum/Kodal
Tore Mangelrød:	Tysvær, Askim, Arnadal/Andebu

Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i. Og vi roser oss av håp om Guds herlighet. Ikke bare det, men vi roser oss også av våre trengsler, for vi vet at trengselen virker tålmodighet, tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. Og håpet gjør ikke til skamme, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som er oss gitt.

Rom 5:1-5

Å stå rettferdig for Gud er det største et menneske kan oppnå, men samtidig det

aller vanskeligste! Ja, det er rent ut umulig! Den som kommer inn i Guds nærhet må slå seg for sitt bryst og bekjenne sin urettferdighet med Simon Peter: Herre, gå fra meg, for jeg er en syndig mann! (Luk 5:8)

Tenk da at vi midt i denne nød og elendighet skal få høre at vi **er** rettferdiggjort av tro, **har** fred med Gud og ved Jesus Kristus **har fått** adgang til Guds nåde. Det er det som kalles evangelium!

Hva kan du rose deg av? Jo, av Kristus. Han er din ros! Han er ditt liv! Han er ditt alt!

Og så kan du rose deg av dine trengsler, de som du – menneskelig sett – så gjerne skulle være kvitt. Men husk at trengselen virker tålmodighet, tålmodigheten virker et prøvet sinn, og det prøvede sinn håp. Og håpet gjør ikke til skamme.

La dette være et trøstens ord til din sjel i dag!

Så vil vi enda en gang få minne hverandre om å gå i forbønn for den virksomhet som står for døren. La oss bære både møtene, forkynnerne og tilhørerne fram for Gud og be om stillhet, åndskraft og vekkel-
se!

Glem heller ikke våre venner i Peru og Moldova. Dette er kontakter Herren har gitt oss, og som vi får være med å støtte i bønn og offer. La oss huske at de lever av våre gaver når kollektkurvene går rundt på møtene! Vi samler ikke inn penger av gammel vane, men for at Guds rike skal komme i Norge og blant folkeslagene!

~ Sekretæren ~